

ประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน

ที่ ทธ. 47/2559

เรื่อง การดูแลรักษาทรัพย์สินของลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์

(ฉบับที่ 5)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16/6 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 และมาตรา 98(3) แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 คณะกรรมการกำกับตลาดทุนออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 18 แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทธ. 43/2552 เรื่อง การดูแลรักษาทรัพย์สินของลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ ลงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2552 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทธ. 13/2555 เรื่อง การดูแลรักษาทรัพย์สินของลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 18 การดำเนินการดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการแยกทรัพย์สินของลูกค้าตามข้อ 17 แล้ว

(1) ทรัพย์สินประเภทเงิน

(ก) แยกโดยดำเนินการดังนี้

1. ฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารอื่นที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นหรือลงทุนในบัตรเงินฝากของธนาคารดังกล่าวที่มีอายุคงเหลือไม่เกินหนึ่งปี ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้

1.1 ผู้รับฝากเงินหรือผู้ออกบัตรเงินฝากมีอันดับความน่าเชื่อถือตามข้อ 18/2 วรรคสอง หรือมีรัฐบาลหรือกระทรวงการคลังค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวน

1.2 กรณีที่เป็นเงินฝากหรือบัตรเงินฝากประเภทชำระคืนเมื่อครบกำหนดระยะเวลา เงินฝากหรือบัตรเงินฝากดังกล่าวต้องไม่มีข้อห้ามการไถ่ถอนคืนก่อนครบกำหนด

2. ลงทุนในตั๋วเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาลไทย พันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข หรือพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย โดยตราสารดังกล่าวต้องมีอายุคงเหลือไม่เกินหนึ่งปีและต้องไม่มีเงื่อนไขการห้ามขายหรือโอนก่อนครบกำหนดอายุของตราสารด้วย

3. ลงทุนในตราสารแห่งหนึ่งซึ่งกระทรวงการคลังเป็นผู้รับอวัลทั้งจำนวนหรือเป็นผู้ค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยเต็มจำนวนอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยตราสารดังกล่าวต้องมีอายุคงเหลือไม่เกินหนึ่งปีและต้องไม่มีเงื่อนไขการห้ามขายหรือโอนก่อนครบกำหนดอายุของตราสารด้วย

4. ลงทุนในตัวแลกเปลี่ยนหรือตัวสัญญาใช้เงินที่ส่งจ่ายหรือออกโดยธนาคารพาณิชย์ ธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทการให้สินเชื่อเพื่อธุรกิจหลักทรัพย์ โดยตัวแลกเปลี่ยนหรือตัวสัญญาใช้เงินดังกล่าวต้องมีอายุคงเหลือไม่เกินเก้าสิบวัน ไม่มีเงื่อนไขการห้ามขาย โอน หรือไถ่ถอนคืนก่อนครบกำหนดอายุของตราสาร และมีอันดับความน่าเชื่อถือตามข้อ 18/2

5. ลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมตลาดเงิน (Money Market Fund) ที่มีนโยบายการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนทุกสิ้นวันทำการ

6. ลงทุนในธุรกรรมการซื้อโดยมีสัญญาขายคืนซึ่งหลักทรัพย์ตาม 2. หรือ 3. ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

6.1 มีคู่สัญญาเป็นผู้ลงทุนสถาบันตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 และประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ว่าด้วยการกำหนดประเภทนิติบุคคลที่เป็นผู้ลงทุนสถาบันเพิ่มเติม

6.2 ใช้สัญญามาตรฐานตามที่สำนักงานยอมรับ

6.3 ระยะเวลาการรับชำระหนี้ของธุรกรรมการซื้อโดยมีสัญญาขายคืนไม่เกินเก้าสิบวัน

6.4 มูลค่าของหลักทรัพย์ที่ได้รับจากธุรกรรมการซื้อโดยมีสัญญาขายคืน ณ วันเริ่มต้นสัญญาสูงกว่าราคาซื้อหลักทรัพย์ในจำนวนที่สมเหตุสมผล โดยส่วนต่างดังกล่าวต้องคำนวณจากอัตราส่วนลดของหลักทรัพย์ที่ซื้อ (initial margin) ซึ่งกำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงปัจจัยความเสี่ยงของคู่สัญญาและหลักทรัพย์ที่ซื้อนั้น

6.5 มีการเรียกเงินหรือหลักทรัพย์เพิ่มเติมจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ได้รับจากธุรกรรมการซื้อโดยมีสัญญาขายคืนลดลงต่ำกว่าราคาซื้อ $x (1 + \text{อัตราส่วนลดของหลักทรัพย์ที่ซื้อ})$

6.6 ไม่มีการนำหลักทรัพย์ที่ได้รับจากธุรกรรมการซื้อโดยมีสัญญาขายคืนไปขายหรือโอนต่อ เว้นแต่เป็นการขายหรือโอนตามข้อกำหนดในธุรกรรมการซื้อโดยมีสัญญาขายคืนนั้น

(ข) แยกโดยการเก็บรักษาไว้เอง ซึ่งต้องกระทำในลักษณะที่สามารถชี้เฉพาะได้ว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของลูกค้าโดยปราศจากเหตุสงสัย

(2) ทรัพย์สินประเภทหลักทรัพย์

(ก) แยกโดยการฝากไว้กับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์หรือธนาคารแห่งประเทศไทย โดยต้องระบุอย่างชัดเจนว่าหลักทรัพย์จำนวนดังกล่าวเป็นการฝากโดยบริษัทหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ของลูกค้า

(ข) แยกโดยการเก็บรักษาไว้เอง ซึ่งต้องกระทำในลักษณะที่สามารถชี้เฉพาะได้ว่าหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของลูกค้าโดยปราศจากเหตุสงสัย

(3) ทรัพย์สินอื่น ให้แยกไว้ในลักษณะที่สามารถชี้เฉพาะได้ว่าทรัพย์สินอื่นนั้นเป็นทรัพย์สินของลูกค้าโดยปราศจากเหตุสงสัย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) (ก) บริษัทหลักทรัพย์ต้องระบุอย่างชัดเจนในบัญชีเงินฝากหรือการลงทุนนั้นว่าเป็นการดำเนินการโดยบริษัทหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ของลูกค้า

ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์มีการฝากเงินหรือลงทุนในทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง (1) (ก) 1. หรือ 4. แต่ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงอันดับความน่าเชื่อถือจนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 18/2 บริษัทหลักทรัพย์ต้องดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในโอกาสแรกที่ทำให้ โดยต้องคำนึงถึงประโยชน์ของลูกค้าเป็นสำคัญ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอันดับความน่าเชื่อถือดังกล่าว

ในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกค้าตามวรรคหนึ่ง (1) (2) และ (3) เป็นทรัพย์สินเพื่อการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศ บริษัทหลักทรัพย์ต้องแยกทรัพย์สินดังกล่าวในลักษณะที่สามารถชี้เฉพาะได้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินของลูกค้าโดยปราศจากเหตุสงสัย หรือระบุอย่างชัดเจนว่าการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวเป็นการดำเนินการโดยบริษัทหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ของลูกค้า”

ข้อ 2 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 18/2 และข้อ 18/3 แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ พท. 43/2552 เรื่อง การดูแลรักษาทรัพย์สินของลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์ ลงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2552

“ข้อ 18/2 ตัวแลกเปลี่ยนหรือตัวสัญญาใช้เงินที่บริษัทหลักทรัพย์จะลงทุนตามข้อ 18 วรรคหนึ่ง (1) (ก) 4. ต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือ (issue rating) อยู่ในอันดับแรกสำหรับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือระยะสั้น หรืออยู่ในสามอันดับแรกสำหรับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือระยะยาว

ในกรณีที่ตัวแลกเปลี่ยนหรือตัวสัญญาใช้เงินตามวรรคหนึ่งไม่มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือหรือในกรณีการฝากเงินหรือลงทุนในบัตรเงินฝากตามข้อ 18 วรรคหนึ่ง (1) (ก) 1. ให้บริษัทหลักทรัพย์ใช้อันดับความน่าเชื่อถือของผู้ออก ผู้ส่งจ่าย หรือผู้รับฝากเงิน (issuer rating) แล้วแต่กรณี โดยต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ผู้ออก ผู้ส่งจ่าย หรือผู้รับฝากเงินตามวรรคสอง เป็นธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ให้อันดับความน่าเชื่อถือตามวรรคสองหมายความรวมถึงอันดับความน่าเชื่อถือสนับสนุน (support credit rating) ซึ่งสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือประเมินจากแนวโน้มที่ธนาคารดังกล่าวจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาลเมื่อมีกรณีจำเป็นด้วย

ข้อ 18/3 ในการพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตามข้อ 18/2 ให้บริษัทหลักทรัพย์ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ต้องพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลโดยยึดหลักความรับผิดชอบและความระมัดระวัง (fiduciary duties) และไม่เลือกใช้ข้อมูลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่จะส่งผลให้ทรัพย์สินของลูกค้า มีสภาพคล่องต่ำและมีความเสี่ยงสูง (cherry picking)

(2) ต้องใช้ข้อมูลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือครั้งล่าสุดที่จัดทำโดยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ได้รับความเห็นชอบให้จัดอันดับความน่าเชื่อถือ สำหรับตราสารที่อยู่ภายใต้บังคับเกี่ยวกับการออกและเสนอขาย และเกี่ยวกับการลงทุนของกองทุน รวมทั้งต้องใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่สอดคล้องเหมาะสมกับระยะเวลาการลงทุนด้วย

(3) ต้องมีการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk) ของผู้รับฝากเงิน ผู้ออกบัตรเงินฝาก ผู้ส่งจ่ายตัวแลกเงิน หรือผู้ออกตัวสัญญาใช้เงิน แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการใช้อันดับความน่าเชื่อถือที่ประเมิน โดยสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้วย

(4) ต้องพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของอันดับความน่าเชื่อถือที่เลือกใช้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในกรณีที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือรายอื่นมีการปรับเปลี่ยนอันดับความน่าเชื่อถือ

ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดทำและจัดเก็บคำอธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อันดับความน่าเชื่อถือ เพื่อให้สำนักงานสามารถตรวจสอบได้”

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2559

(นายรพี สุจริตกุล)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับตลาดทุน